

for hver Anvisning. Anvendelsen af Checks har i Tidens Løb udviklet sig meget stærkt, er et nemt og bekvemt Betalingsmiddel, som benyttes i stigende Grad og har stor Betydning for Omsættningens Lethed. De overflødigøre, at Forretningsfolk have store kontante Pengebeholdninger liggende, og det har naturligvis en vis samfundsmæssig Betydning. Checks benyttes ogsaa i udstrakt Grad til Pengeforsendelser, hvorved Forretningslivet, hele Næringslivet lettes og simplificeres. Det vil man nu lægge Hindringer i Vejen for ved Stempelskat paa Checks, thi selvfølgelig vil denne Stempelskat virke i høj Grad generende og sikkert medføre betydelige Indskrænkninger i Benyttelsen af Checks og Anvisninger. Der er Forretninger, er det oplyst for mig, som ofte udstede 10 til 30, ja flere Checks om Dagen, og denne Stempling vil altsaa betyde en ret antagelig Udgiftsforøgelse Aaret rundt. Der er ogsaa her det mærkelige — det er maaske gjort af praktiske Hensyn, men mærkeligt er det —, at Stemplet er 5 Øre uden Hensyn til Beløbs Størrelse. Den, som udgiver en lille Check paa 20—30 Kr., skal betale 5 Øre af Stemplet lige saavel som den, der udgiver en Check paa 20,000—30,000 Kr. Det forekommer mig uretfærdigt, og jeg tror, at Omsætningen og Næringslivet ville blive ramte ret føleligt ved denne Skat.

For øvrigt skal jeg ikke komme videre ind paa Enkeltheder ved denne Behandling. Dog er der et Par Ting, jeg endnu vil have Lov at nævne. I Lovforslagets § 31 bestemmes det, at den, som bekræfter Genparten af et stempelpligtigt Dokument, bliver ansvarlig for, at Genparten er forsynet med en Paategning om det til Hovedeksemplaret eller det originale Dokument anvendte Stempel. Forsømmer han det, ifalder han en Bøde paa 4 Kr. Jeg synes, det er lige haardt nok. En saadan Bestemmelse vil sikkert ramme en Mængde, navnlig af de mindre kyndige Mennesker, som ikke ere bekendte med den. Det falder dog ikke mange ind, at de, naar de kun skulle bekræfte, at et Dokument er rigtigt afskrevet, skulle have Opmærksomheden henvendt paa dette Forhold. Jeg synes, Ansvar et ikke bør paa hvile andre end dem, som have udstedt den paagældende Genpart.

Med Hensyn til § 69, som angaar Stempelpligten for Købekontrakter om rørligt Gods, mente den ærede Ordfører for Fler-tallet, at rørligt Gods fortjente at faa en større Afgift, end det nu har. Der hjem-

les Stempelfrihed for Købekontrakter for Værdier paa under 500 Kr., men jeg synes, at ogsaa den Grænse er for lav. Lad os tænke os, at Folk, som skulle giftes, eller en Haandværker, som skal etablere sig, køber henholdsvis Møbler eller Maskiner, saa vide vi, at for 500 Kr. faas der ikke synderlig meget, og at en saadan Udgift falder paa Tider, hvor Folk have stærkt Brug for deres Penge. Derfor synes jeg, man kunde ændre Grænsen saaledes, at Stempelfrihed indrømmes for Købekontrakter af større Værdi end 500 Kr. Det vil maaske ogsaa give Anledning til en Del Vrøvl om, hvem der skal betale Stemplet, det gør Stempelafgiften allerede i mange Tilfælde. En Forretningsmand vil selvfølgelig søge at faa Stempelafgiften lagt over paa Køberen, og da Forretningsmanden er den stærkeste i Forholdet, vil det ogsaa nok altid blive Køberen, som udreder denne Afgift. Ligeledes synes jeg, at Kontrakter om personligt Arbejde har en for lav Grænse, idet den er sat ved et aarligt Vederlag paa 2,000 Kr. Jeg tror, det i mange Tilfælde vil ramme haardt, jeg kunde ønske, at det blev ændret. Det samme gælder Bestemmelsen angaaende Kontrakter om Levering af en bestemt Genstand. Den vil ramme mange Haandværkere ret haardt, idet en Leverance af den Størrelse, som er nævnt i Lovforslaget, ikke kan siges at være overmaade stor.

Endnu vil jeg nævne en lille Ting, med Hensyn til hvilken Bestemmelserne ikke forekomme mig ganske klare. Opsigelsen af Lejekontrakter, hvilke sidste altsaa ere stempelfrie, naar de ere paa 300 Kr. og derunder, forekommer mig ogsaa at burde være stempelfri. Det staar ikke udtrykkelig i Lovforslaget. Jeg vil henvende den højtærede Ministers Opmærksomhed paa Spørgsmaalet og bede ham tage under Overvejelse en Ændring heraf. Jeg kunde ogsaa ønske, at Indlæg i smaa Rets-sager kunde blive stempelfrie. De ere foreslaaede at skulle være stempelfrie, naar det angaar Gældssager paa under 40 Kr. 40 Kr. er kun en ringe Sum og har vanskeligt ved at bære disse Stempelafgifter, som Indlægene skulle forsynes med, nemlig 3 Øre for hvert Indlæg. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Ulykkesforsikringskontrakter forekommer der mig at være nogt urigtigt og uretfærdigt i, at f. Eks. Arbejdsgivernes Ulykkesforsikring har Frihed for Stempel paa sine Kontrakter, medes derimod en Arbejder, som forsikrer sig for mere end 1,000 Kr., skal betale Stempel deraf.